

De més drets somes debem.
De més llibres somes dret.
Los drets individuals son
Imprescriptibles, inalienables
e Legítims la Llibertat hois
pretext de garantia, es com-
metre atentat contra ella. e
La llibertat propia acaba allí
ahont comença la llibertat
ajena. Es lícit, donchs, al
individu fer tot lo que no
perjudici a un altre. e
La resignació que prodica
las religions no es més que
la fórmula del engany ab
que s' preté perpetuar la in-
justicia social en lo mon. e
Las religions son causes
d' ahorros que viuhon de la
estafa d' admetre capitale en
la terra, assegurant pagar
crescuts interesos al cul.

PERIÒDICH POLÍTICH VERMELL

LA TRAMONTANA defensa lo principi libe-
ralis més avants, com
atenuant de cap mon. e
La TRAMONTANA es anti-
religiosa de totas las re-
ligions, porque totas son
igualmente dolentes y di-
pressivas para la dignitat y
la inteligencia humana. e
La TRAMONTANA en política
defensa sempre al més ad-
lantat contra l' més reaccio-
nari, y sosté la necessitat
d' una gran reforma social
que transformi l' mode de
ser del productor, away
supeditat al capitalista. e
La TRAMONTANA no està
aliada a cap partit, servint
los interesos generals de la
libertat sens compromiso
n' preocupacions de votari

La salut del poble
es la suprema ley

La TRAMONTANA es lo periòdich que s' publica en idioma català
més avansat en ideas polítiques, religioses y d' economia social.

Lo Treball es la
primera necessitat

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Espanya, 1 pesseta trimestre.—Estranjer, 2
Las suscripciones se pagan per adelantat

ADMINISTRACIÓ: carrer de Ponent, 1, 1.º: BARCELONA

Pels pagos s' admeten llibranças del Giro Mútuo, lletres de fàcil cubro
y sellos de 15 céntims. No s' admeten llibranças especials de periòdiches

PREUS DE VENTA

Número solt, 5 céntims.—10 exemplars, 1 pen.
Surit 4 llms puntualment cada divendres

CONSECUENCIAS DE LO DEL BONSUCCÉS

Pera contraure mérits la pudó
projecta rastres nous á discreció.

Per salvar de perills al Bonsuccés
lo clero fa malbé molts salpacés.

Aturan los serenos sas cansons
tan bon punt veuhon bultos pels recons.

Y, ls Xanxas del succés fent mil historias
están en lo pinácul de sas glorias.

LA GUERRA EUROPEA

A conseqüència de la visita de la escuadra francesa a Rússia i de les explosions de simpatia manifestades en cada una d'aquestes nacions envers l'altra, s'assegura que s'ha pactat una aliansa ofensiva i defensiva entre la governs de Moscou i de París pel cas de que estalli la tan tremenda guerra general europea de que tant de temps fa n'estem amenaçats per la sempiterna enemistat d'Alemania i Fransa, y s'aloigeix que aquesta guerra irremissiblement estallarà en la primavera pròxima.

La política exterior de cada Estat, la diplomacia, los interessos momentans de cada nació tal com avuy lo mon civilisat està consubstitut presentant tals anomalies a primera vista i la sens rahó, que res més raro, ara mateix, que veure l'aliansa del imperi més despòtic de Europa, dels més genuins representants del absolutisme real e imperial, ab la nació democràtica y revolucionaria per excelència, ab la que feu pujar lo patibul a varios de sos reys.

Y no obstant, analitzades las cosas, precisa confessar que aquesta aliansa té rahó de ser, y fins pot arribarse a assegurar que res té que temer d'ella la llibertat dels pobles, sino que, molt al contrari, de realitzar-se ls próximos coneixements que s'anuncian, aquesta guerra podria ser lo principi del fi de totes las tiranias polítiques que encara restan a Europa.

Significant avuy la preponderancia d'una gran nació la relativa debilitat de las demás, y sobre tot de sas veñinas, lògic y natural resulta que la que s'cregui més foris imposi son criteri a las altres en tot lo que pugui, y que aquesta superioritat que determina la preponderancia y que no dimana de res més que del dret de la força, vulga conservar-la en tot y per tot la nació que la té mentre se creu prou forta pera sostindre-la, tant com la que l'ha aguantada pugna per tirar-la a terra desde l'moment que s'creu ab prou foras per intentarho ab probabilitats d'èxit, puig en aquestes qüestions les respectives nacionalitats obran com lo baratero vulgar de qualsevol casa de corrupció ó de vicí, ahont ja se sab que quí desbenca y anula al que abans impositiva sa voluntat, queda ell desde luego amo d'imposar la seva.

A aquest principi salvatge han obedit sempre las guerres, y ab més refinament, encara que ab més bonas formas, d'enà que l'mon accepta la civilització moderna.

Per lo dret de la força instentaren abtir la idea de llibertat dels pobles totes las monarquias d'Europa coaligantse pera intentar ofegar la democracia en la primera república francesa. Va vencer Fransa a las tentas coronadas, y a pesar de que ella també calat la corona imperial al cap de son gran capatí, Fransa tingué la preponderancia d'Europa mentre Napoleón comandá sos exercís. Vencedora luego las nacions que formaren la aliansa tan maldament dita santa, ellas preponderaren, y fins al tercer imperi y sols després de la batalla de Solferino y la guerra d'Orient no torná Fransa a reconquistar sa preponderancia en Europa, que perdé junt ab l'imperi en la vergonya de Sedan y la tració de Metz. Aixecat desde llavors l'imperi d'Alemania a la categoria de baratero d'Europa, Fransa ha procurat referse d'aquell terrible cop, y saciantent feroçment la idea de la revansa com malat que en sa convalescencia coneix que necessita respirar l'ayre de la preponderancia perduda per refer son poch abans abatut organisme, sols espera l'moment oportú pera llensarse a novas aventuras guerreras.

Alemania, en cambi, tornantse a gust en sa actual situació, y desitjant prolongarla, ha enjunyit a son carro triunfal a Austria, lo venut de Sadova l'any 1866, y a Italia, son aliat en aquella guerra y a qui després de la victoria no li deixá anexionar lo Tirol ni Trieste, y ara, so present de mantindre la pau y l'equilibri europen, ha fundat la triple aliansa pera mantindre ab ella l'estat quo que sosté sa preponderancia, tractant a la vegada d'elisar a sa enemiga per tota quatre costats, treballant també a tal objecte las accions germanófilies de nostres conservadors, quins innensats projectes debarbató lo poble espanyol, sempre simpàtic a Fransa, quen la qüestió de las Carolinas.

Y d'aquí que Fransa busqués també aliats pera contrarestar los aliats d'Alemania. Y di-

rigí sa mirada a Rússia, que tampoch pot veure ab bons ulls la preponderancia del imperi teutó y la triple aliansa, que li impedeix avançar son domini fins al Bósforo y els Dardanelos, convertint en llach rus lo mar de Mármara.

Y aixís han pogut entendres Fransa y Rússia: enderrocada la preponderancia teutónica, la eslava s'estendria per l'Orient y la italiana per l'Occident d'Europa. Aquestos son los comptes galans que, com altres comptes de la lletera, fan la república democràtica y l'imperi absolut aliats pel sentiment comú d'aixecar sa preponderancia futura per demunt las runas de la preponderancia actual que s'proposan enderrocar.

No obstant, anem ara nosaltres a mirar la qüestió baix altre punt de vista, lo més pràctic pel cas de que la guerra general que tantas vegades nos ha amenaçat, cridés de fet a nostras portas per la primavera pròxima.

Entaulada la guerra, falta saber si s'concretaria als actuals aliats coneguts, ó sia Alemania, Austria ó Italia per un costat y Fransa y Rússia per l'altre, ó si serian més y quins foren los belligerants. Inglaterra, única gran nació que per ara queda fora de combat, verament que se la disputan de debò los dos enemichs, puig ella decidiria sens necessitat de combat qui fora lo amo dels mars durant la guerra. Mens tant pel recent acte del govern anglés rebent ab igual cortesia y abrumant a obsequis tant al emperador d'Alemania com als marinos de la escuadra francesa, com per sa especial situació geogràfica que li la tenir sos interessos al mar y no a la terra d'Europa, com per sa historia de sempre de ser lo tipó més perfeccionat del comerciant y del que sab fer negoci en tot, es de creure que, cas d'estallar la guerra, Inglaterra... procurarà estar be ab uns y altres pera treure profit de tota. Aquesta es sa eterna y especial política, de la qual ha sapigut treuren son poder y sa preponderancia, absoluta per mar y sempre relativa en terra ferma.

Descartada Inglaterra, si hi pren part alguna altra nació serà de las petites, y apenas podrà alterar los contingents de combat ja coneguts.

Lo que importa saber es las contingencias que podrian resultar de la lluyta. Vencedora Alemania y la triple aliansa, la primera estendria sas fronteres fins a las portas de París, y segurament que Bèlgica y Holanda perdrian sa independència, passant tot lo més a ésser estats federals del imperi germànic. Austria, que ocupant interinament la Bosnia y la Herzegovina se las ha fetas ja sevas, se compensaria de la victoria anexionantse Montenegro, Servia, y potser Bulgaria y Rumania pera donar cara al mar Negre, ahont no li deixaria may entrar Rússia sino pel dret de la força. Y la Italia? ¿qu' n'treuria Italia de la victoria de la triple aliansa? Per la part de Fransa té ls Alps y l'Montblanch, fronteres naturals, y el altre costat un poble molt més francés que la Alsacia y la Lorena que tant costan de retenir per dret de conquesta i la corona de Prussia. Los demés veñins son la Suïssa y l'Austria; aquesta aliada, y de consegüent ni s'ombra de pensar ab la Italia irredenta, la part de territori italià que encara li té sa actual amiga, y l'altra inexpugnable. ¿Li donarian la Isla de Córcega com rosegó que s' l'ensa a un gos? Es lo únic que s'podria donar a la Italia vencedora, quins interessos están precisament contra l'Austria y no contra sa germana Fransa. Ademés la triple aliansa, que es popularíssima a Alemania y molt ben mirada a Austria, es del tot antipopular a Italia. L'afinitat d'idioms, de costums y de clima y la identitat de rassa fa que entre italians y francesos no hi pugui cabre may l'odi d'entre aquestos y ls alemanys, sino que molt al contrari, mentre lo govern de Roma pactava la triple aliansa, lo poble a Nàpols, a Mitán, a la mateixa ciutat del Tiber, per tota la Italia, celebrava manifestacions de simpatia envers sa germana Fransa, protestant aixís del peccat que podia un dia fer dirigir sas armas contra ella. Y es que l'govern italià, servidor de la monarquia, al pactar contra Fransa ho feya perquè aquesta estava constituïda en república, buscant apoyo contra ls republicans de sa propia casa en sos colegas de ceptre y corona y no ab que se ls havia tret de demunt. Per aixó la futura guerra europen, si s'entaula ab los actuals senyalats belligerants, té una probable contingencia que pot sortir d'improvís y cambiar de moment tot l'especte de la qüestió, y aquesta

contingencia es que al dispararse en la frontera las primeras canonades entre italians y francesos, sa repercussió en la patria que fundaren Cavour y Garibaldi siga la senyal de proclamarse la república a Roma y l'rey d'Italia tinga de sortir de sos dominis pera no tornarhi may més, y l'exèrcit italià, en lloch d'atacar la Fransa, passi a ser sa aliada, y lentes eco de las aspiracions del partit irredentista, lo més popular d'Italia, se encari ab l'Austria y li demani ó li prengui, ja que millor ocasió no se li podrà presentar may més pera exercir ab èxit lo dret de conquesta, tot lo territori que aquesta nació actualment posseïx abont encara s'parla la llengua del Dante y del Petrarca. Y aquesta contingencia, que determinaria ab tota seguretat la victoria de Fransa y Rússia sobre Alemania, té moltes probabilitats de succehir, puig ja havem dit que la guerra contra Fransa es del tot antipopular a Italia, y ademés lo partit republicà es numerosíssim en aquesta nació y està ben organissat y es sobradament fort pera ferne una de sonada si las circunstancias li portan.

Y qué succehiria en cambi, si, ab la contingencia ó sense la contingencia italiana que havem apuntat, la victoria los de Fransa y Rússia?

En primer lloch fora indispensable lo tambaleiament de totes las monarquias del centre de Europa, y sobre tot de la italiana, que si no passant la contingencia apuntada y sent vencedora podria tal vegada arrelar per uns quantys anys més, en cambi lo primer desastre li significaria lo mateix que Sedan significá per Napoleón III l'any 1870. L'imperi germànic probablement també se n'aniria a rodar, succehint-li que si una guerra l'aixecá un'altra l'tiraria a terra, morint de lo mateix que havia nascut. Fransa portaria sas fronteres fins més enllà del Rhin, y Rússia per las voras del mar Negre arribaria fins a Turquia y per las voras del Bàltic fins prop lo meridí de Berlín, no deixant tampoch res al Austria del boti de la infamia del repartiment de la infel·la Polònia.

En cas de conseguir la victoria la triple aliansa, tindriam influència alemana en tota Europa a lo menos per un quart de sigle, fins a referse ls ventsus y provocar nova guerra; en cas de conseguir la victoria la doble aliansa, tindriam influència francesa per temps y rusa per indefinit, al Orient aquesta y al Occident aquella, també fins que ls ventsus poguessen referse y tornar a probar sort. Aquest es lo camí actual de la civilització y a aixó ns porta l'actual estat de la idea de patria y l'modo de estar constituïdas las nacions sobre l'dret de conquesta.

Y no poden sobrevenir també altres contingencias que pugan modificar essencialissimament lo modo de ser y l'de buscar aquesta preponderancia per la qual resta condemnada la humanitat a iniqua guerra cada tal ó qual lapsos de temps?

Sí, y aixó serà lo que analisarem en nostre número pròxim, ja que en aquest havem ja omplert l'espay de que podem disposar pera dedicar-lo a tals qüestions.

Porrers 17 Juliol 1891.

Amich Director: Aquí tenim un Ajuntament federal y tot lo anti-llançat que s' vulga, pero nos ha sortit un mol grà a la punta del nas en la persona del jutge municipal y del fiscal idem que acaban de prendre possessió, perquè l'primer, D. Antic Pascó, es ben bé fill de son pare, un home que durant la ignominiosa dimissió moderada clerical van tindre la degradació de tenirlo sis 6 set anys d'arceid, començant tota mena d'estropells autoritaris; tant es aixó, que el ostellar ja gloriosos setembres lo poble li tribuï una tan gran ocasió de simpatia, que li calé foch a la casa y als mobles y fruïta que posseïa, tenint que portar pirandó més que depressa a 8 d'evitar que l'enviessin a la gloria, a lo qual preferí emigrar d'Kapsang.

Y com tot aixó fou per sas idees atrozadas, y ja havem dit que l' fill es digne de son pare, resulta que lo mol funcionari es catòlic fins al moll del os y carlí fins molt més amunt de lo que li convé, tenintse d'estar en un poble tan liberal com Porrers.

Y qué ns dirán del fiscal D. Francesch Païró, carlí y cugat del jutge, catòlic que fa semar que alguns dia no desempenyí l'arceid emboliant ab alguna manelina? A veu estíem edificat on cementiri catòlic y un altre

plis que no ho hem, "vostem i el povera Magelló d' Aquil...
després d' alguns testimonis extraordinaris, demostrat...
Si està la l' exonerat es

Quesos de Las Cintas

L'ISSO D'ARITMÈTICA

(L'Arerari)

Totes per dir-hi son quants,
des per-hi son quants,
la para en curt de vint,

Hi haurà un menutament
catalòch i perarà,
que venia son Elix,

Arerari per tota gentura,

des per-hi son quants,

des per-hi son quants,

La para de la veira,
ora que que muntarà,

La corp à la d'entrella
no tenia quina al poch temps fery
progressos molt nobilitats,

Que us venis aquell esquet
la casa embolicada,

Totes per dir-hi son quants,
des per-hi son quants,

Pequeño Anfitrión

Se dia que la causa del senalit del Bonomec
era prements nous raters, que va ja seguint la
policia.

Mal gos para rastrear!
Lo que encich veyent en que 's fórat molt Ca-
mlunye a las presons militars,

Mentras vora a presentarse amosaador per
Europa i terrible espectre de la guerra, un

congrés internacional de treballadors reunió a
Rituras declarà que se obrers de tot lo món
aploja a la fraternitat universal, y que per ell no

Les poderosos i se tiran de tota mena, si
expansos fassin de sentir l' arroquiament de san-

Nos la sabem que qui no 's té no 's gasta.
Y certas cosas no más tenen diuers,

EP

Arerari per tota gentura,
des per-hi son quants,

Arerari per tota gentura,
des per-hi son quants,

EP

Des de mal del senalit del Bonomec,
que posaren deu centelles en bloc d' un,

EP

Y en la l' efecte d' aquella que després que 's
haa robats compran i posan al pis un país de

Un emigrat portugués pels successos poli-
tics de la veinha anetó va posarse a dirigir un

EP

La sala (venne alcohol) que a Madrid consent
en la causa aquells de la cèltre dijogosa esp-

EP

Gran notícia.
Alit de la Eleana Sana, aquella real mona

EP

L' Ajuntament de Madrid ha votat la jornada
de vuyt hores per tots los seus empleats.

EP

Si ajuera jornada de vuyt hores fos aplicara
en vuyt hores, no 's hauria treballat may al quare,

EP

Y després d'arr car en alit Barcelona i milhi

Si se també creyem que no ho hem de
deu. Si se també creyem que no ho hem de
deu. Si se també creyem que no ho hem de

EP

L' alcalde de Riudorcb, a pesar d' haver
sigut liberal de en Pina y de la Junta revoluc-

EP

Temam que dir a nostre colega El Eor Ml-
Aalanz, de La Bisbal, que en un de nos d'arr

EP

Lo capít general del Ferrol va resumir un
bon organitzador... de pretensions i altres fan-

EP

La dimensió preliminar, a las tres de la tarda,
se celebrerà un meeting a Vilassar de Dalí per

EP

Plum, Alacant, segons
que traza la inscripció son elix...

EP

Elis, que caldrà per nos
Autors: Escríps, per nos

EP

Alit, que caldrà per nos
Autors: Escríps, per nos

EP

Elis, que caldrà per nos
Autors: Escríps, per nos

EP

Elis, que caldrà per nos
Autors: Escríps, per nos

EP

Elis, que caldrà per nos
Autors: Escríps, per nos

EP

Elis, que caldrà per nos
Autors: Escríps, per nos

EP

Lo diumenje, a la plassa Nova d'aquesta ciutat, se celebrava, com de costum, la tradicional festa de Sant Gos y 'l Roch [dich] de Sant Roch y 'l gos, quan acertarem a passarhi cap allà a quarts de sis de la tarde.

Y vegerem, ab no poca sorpresa, que, pera honrar al sant, (y suposem que també algo al gos) cantava un coro en aquella plassa, y sentírem que aquell coro y una orquesta executava *nada menos* que 'l *Gloria a Espanya* del hereje Clavé.

—Bona l'hem feta a Sant Roch!—vaig pensar desseguida:—(pera honrar a un sant cantar cançons d'un dimoni? Això sí que no val.)

Y la veritat, vaig indignarme. Posar les més apreciables pessas del inmortel mestre català al nivell d'un estúpido goig de qualsevol ximple catòlich, es deshonrar al mestre, a la música...

Y als devots que s'ho escoltan, que no s'ha fet la mel per la boca del ase.

Lo divendres passat a la tarde, fent bon sol, passava un còmbregat sota 'l parayguas pel carrer de la Riereta, quan veyent lo sacerdot un obrer assegut a la portada d'una taberna sense treure la gorra, anà ab tota la comitiva dret al establiment alcohòlich y requeri turíu al jove pera que 's'irregués la gorra.

L'aludí no vulgué donarli gust al reverent, y li contestà que fes sa via, que ell no li deya res.

Se cruscaren paraules un xich agres, y ja comentava allò a pendre un cert color de... *déjà-m'enfendre*, quan tement potser la pluja 'l reverent, tornà a ficarse sota 'l parayguas y tocà soleta a bon pas del loch de las qüestions.

Preteint trobar delícia a alguns drets dels ciutadans, lo que fan los capellans es provocar molts conflictes.

Un altre seqüestru místich acaba de consumarse a la capital de Galicia.

Se tracta d'una noya d'una vintena d'anys, guape com de costum, que sens permis de sos pares al res que s'hi assemblí, fou acceptada en lo convent anomenat de Redentoristas de dita capital.

Lo que allí dins li deuria passar pot suposarse, quan, a pesar de sa devoció, un dia que pogué veure a una seva germana li suplicà per Deu y tots los sants que digués a son pare que la anés a treure prompte d'allí.

Lo pare 's'bellugà llavors pera recuperar la filla, pero en lo convent no li deixan veure bax ni pretextos, y aquesta indigna resistència a las lleys y als drets d'un pare fa prop de un any que dura a ciencia y paciencia de totes las autoritats bagudas y per haver.

L'infelja pare està tornantse boig de pena, sens saber abont té de recorre pera que li torni la filla, en tant aquesta potser estiga morintse també dintre 'l convent ó servint de *carm de clero* fins que li toqui acabar com la Sara Perreira de Lisboa.

Y encara dirán que no convé un altre any 35, pero corratit y aumentat, pera fer neteja de tota la bruticia relligiosa que 'ns infesta?

Lo rector de Sant Quintí de Medions, atencat fa pocs dies desde la trona a tots los que no professan idees relligiosas, deya que 'l registre civil y totes las ceremonias de naixements, casaments y defuncions que 's fan pel civil son instruments de Satanàs.

Y vetaquí que com lo registre civil l'ha instituhit lo govern y 'l clero cobra del govern, resulta que qui manté al negra de Sant Quintí y a sos companys, es lo mateix Satanàs, del qual ha prenen ab molt gust los diners a cambi de ferli la contra y buccantando desde 'l consol de las bestias sagradas.

ho diu lo ditxo: «El cuerpo que 's treuran los ulls; y 's feu feliç el clero y 's ho pagará a sermons.»

ho dihen de Salient que algunes rates de

sagrístia de la plassa Major del poble, d'ensà que allí s'ha instalat una de las escolas laicas, que no fan més que treure 'l nas ridiculament tot lo dia com pera ensumar qué 's fa en lo pis que tanta quimera 's dona.

Ja es extrany que las rebregadas beatas salientinas gosin a treure 'l nas de dia.

¡Com las rates pinyadas no més surten de sos forats a las nits!

Recomano al mestre laich una canya y un mocador vermell pera espantarlas.

Ja veurá com no fan més lo que son.

L'arcalde d'Almendralejo ha regalat a las fillas de María del seu poble una xeringa de donar ajudas pera destinar a una rifa piadosa. ¡Es que n'hi ha un tip!

Totes las noyas que 's fican en corporacions catòlicas sembla que no més se tracti de xeringarlas.

Y allí fins l'arcalde. ¡Com si no 's bastessin los ensotanats!

Lo cabildo de Valladolid ha declarat incapacitat al arcabísbe d'aquella provincia eclesíastica per no estar be del enteniment, a conseqüència d'un cop rebut al cap en una caygada.

Ara voldria jo que 'm diguessen los catòlics: Si las facultats del ànima son la memoria, l'enteniment y la voluntat resulta, donchs, que no té ànima 'l senyor arcabísbe al estar fedit de enteniment, ó qué es això?

Si una caygada y un cop al cervell l'ha portat a aquest deplorable estat, ¿va rebre del ànima al caure 'l arximitrat, ó va rebre del cos?

Així se espina ni es dona ja per resultat, que tot problema anomat ara ja 's va fent de-cot.

Lo diumenje passat a la tarde va calarse foch a la iglesia de Remedo, prop de Valladolid, rebent un més que regular susto los devots que eran a la casa de Deu a fer lleixiu pera passar bogada del ànima.

Lo que dich: que mentres aquestas feynas no las faasin de-cot, no anirem be. Ni guanyarán prou per sustos los animals ó animállichs (no sé com s'escríu això de *cuydadós de l'ànima*).

Un periòdich de Reus recorda que no fa molt temps que en aquella ciutat, una novicia, no volent cedir dintre 'l convent a las exigencias d'un sacerdot que intentava ferla *mare relligiosa* antes de temps, y veyentse maltractada y no podent sortir d'allí, se decidí a matarse tirantse daltabaix del punt abont ja tenian com a presa al carrer, y morí efectivament de la caygada.

Tal es lo que van resultat los convents, que ja no hi pot haver més pares que portin allí sas fillas que 's que vulguin desferren.

Per Calatayud corre un nou apòstol que 's diu fill predilect del pare Etern.

¡Vaja! Qualsevol ximple en teologia ja 's considera capàs de disputar la herencia divina al mateix Cristó.

Y es que tampoch pot negarse 'l progrés en materias relligiosas.

Mes ¡oh desdites! acabo de llegir que 'l nou apòstol ha sigut engarjolat.

¡Bot Tots los que 's diuhen fills de Deu van a parar a lo mateix.

Y la cosa es tant més sensible, per quant en això no poden distingirse 's legítims dels falsificats.

Ha arribat a Fransa 'l vicari apòstòlich de Madagascar, que ha tingut de tocar pirandó del punt de son destíno per haver sigut condemnat a pagar deu mil franchs de multa y no avenirse ell de cap modo a soltar la mosca.

Bons están los sacerdots per s'entendre a tals quefers; abans de donar diners de primer rebentan tots.

De Guadalupe desapareix una guapa mossa de quinze anys, lo pare segueix lo rastre, acut ab la autoritat, y trocan a la porta.

La porta no 's obra, pero per la teulada surt un reverent ab hàbitus y tot que procura escabullirse saltant teuladas com los gas.

Per fi es detingut y oberta la casa d'abont sortí se trobà dintre la noya escapada de sos pares.

¡Be 'n la d' estragos aquest celibat forós que no poden resistir!

Un sacerdot nord-americà acompanya dinou senyoretas de la seva terra a visitar la Europa, trobantse actualment a Andalusia. Si aquest reverent protestant fos de la casta d'alguns de nostres catòlics, la gracia de Deu de segur que causia demunt de la colla.

Y de segur que si han sortit vint tornavan a lo menos trenta.

CÀLCUL

Ja que Deu nostre senyor y pare a un mon de monas no ha posat, y ha rebut demps la pena clara y un cos perfecte y sen matat; sabent que, inquisio, lo malchirisme, ¡per qué per penas y mala-de-caps no ha rebut demps (y li agrahiriam) plahers y ditxas... y molta mila naps!

ANTONY DEL CORRAL

XARADA

Dig un *ho dos tres*, que es fill de tot, que 'l que no ve a missa mereta una gran pellicia y si l'ànima es perill, puig qui no hi va degar ha, y al morir prest va al infern passant un sufrir etern que no s'escapa ningú. Mes a mi 'm ve di' en *dos dos* (que may ha tret); ¡es Maneló, quarts que va dir això no m'hi acosto de bon tros.

INTRÍNGULIS

Buscar una paraula tal, que sentit troyent cada vegada una lletra del darrera donga 's agachien resultans: 1.º nom d'home; 2.º poble català; 3.º un mes; 4.º ablatiu; 5.º part de la persona; 6.º consonant.

MUDANSA

Un home que es de tot y dos tot té, s'ixit parlava un dia al noy Seró: —Tot, no tot, ¿t'agrada las totas? —Si m'agrada ¡dihem més que a un pardi. —Donchs si 'm tot aquets feticos t' en daré; pero tot bon sicut.

—Be, ja ho sé.

DOMINGO BARTINARRA.

SINONIMIA

Al carrer del Hospital vaig comparhi l'altre dia, una tot que es de total, per regalárs a me ta.

F. CRIACH.

SOLUCIONS

A LAS GARDIAS DEL ÚLTIMO PARAT

XARADA.—Tro-mo-n-is-se. TRUQUA-CLEVER.—Lo dir de la gent.

No «La Andalus» desde de la Universidad, 6. Barcelona

QUESTIONS SOCIALS

per
J. LLUNAS

Conté estudis sobre 's següents temes:

Al lictor.—Prítich. Lo criteri de la veritat.—La Libertat del treball.—Las Coaccions. Qui los fa.—Las Huguenas.—Las classes mitjas.—Socialisme y Anarquisme.—Comunisme y Colectivisme.—Organizació anarquista.—Lo dret a la vida.—La Familia.—Lo Sufragi universal.—Lo dret de propietat.—L'interès al Capitán.—La explotació del home per l'home.—Educació y capacitat de la classe obrera.—Las vuyt horas.—Las onsenyas integral.—La lluyta per la existencia.—Lo just y lo legal.—Resolució del problema.

Preu 2 rals. Luxosament enquadernat 3 pta. Se ven en los kioscos de la Rambla, a Barcelona, y a fora, a casa dels corresponals.

LA REVOLUCIO

POEMA EN TRES CANTS

original de J. Llunas é ilustrat per Moliné.

Preu DOS rals.